Nr. L 285/46 De Europæiske Fællesskabers Tidende 29.12.71

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2821/71

af 20. december 1971

om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 3 på kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fælleskab, især dens artikel 87,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

En erklæring om, at bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 1, er uanvendelig, kan ifølge bestemmelserne i artikel 85, stk. 3, angå typer af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som opfylder de i disse bestemmelser nævnte betingelser;

de nærmere forskrifter om anvendelse af bestemmelserne i artikel 85, stk. 3, skal fastsættes ved en i medfør af artikel 87 udstedt forordning;

skabelsen af et fælles marked kræver en tilpasning af virksomhederne til forholdene på dette større marked; samarbejde mellem virksomheder kan være et egnet middel til denne tilpasning;

aftaler, vedtagelser og samordnet praksis vedrørende samarbejde mellem virksomheder, hvorved disse sættes i stand til at arbejde mere rationelt og at tilpasse deres yde- og konkurrenceevne til det større marked, kan i den udstrækning, de falder ind under forbudet i artikel 85, stk. 1, under visse forudsætninger undtages herfra; dette er særlig påkrævet ved aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis, der vedrører standardisering, forskning og udvikling af produkter eller fremgangsmåder indtil stadiet for industriel anvendelse og udnyttelse af deres resultater er nået, samt specialisering;

det er hensigtsmæssigt at sætte Kommissionen i stand til ved forordning at erklære bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, uanvendelige på sådanne aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis for at lette et økonomisk ønskeligt og konkurrencepolitisk ubetænkeligt samarbejde mellem virksomhederne;

betingelserne for, at Kommissionen kan udøve denne beføjelse i nær og vedvarende kontakt med medlemsstaternes kompetente myndigheder, må fastlægges nærmere;

ifølge artikel 6 i forordning nr. 17[1]) kan Kommissionen bestemme, at en erklæring i følge traktatens artikel 85, stk. 3, skal have tilbagevirkende kraft; det er ønskeligt, at Kommissionen ligeledes kan træffe en sådan bestemmelse ved forordning;

ifølge artikel 7 i forordning nr. 17 kan aftaler, vedtagelser og samordnet praksis ved Kommissionens beslutning fritages fra forbudet, især hvis de ændres, således at de opfylder betingelserne for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 85, stk. 3; det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen ved forordning kan indrømme disse aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis samme begunstigelse, hvis de ændres på en sådan måde, at de kommer til at høre til en type, som er nærmere fastlagt i en fritagelsesforordning;

da det ikke kan udelukkes, at de i artikel 85, stk. 3 opregnede betingelser i et konkret tilfælde ikke er opfyldt, må Kommissionen have mulighed for ved beslutning i henhold til bestemmelserne i forordning nr. 17 at træffe en ordning i et sådant tilfælde med virkning for fremtiden,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

---

[1]) EFT nr. 13 af 21.2.1962, s. 204/62.

Artikel 1

1. Uden at mulighederne for anvendelse af bestemmelserne i forordning nr. 17 formindskes, kan Kommissionen i henhold til traktatens artikel 85, stk. 3, ved forordning erklære bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, uanvendelige på typer af aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis, hvis indhold går ud på:

a) anvendelse af normer og typer;

b) forskning og udvikling af produkter eller fremgangsmåder indtil disse har nået stadiet for industriel anvendelse og udnyttelse af resultaterne, heri indbefattet bestemmelser om industriel ejendomsret og hemmelig teknisk viden;

c) specialisering, herunder de til dens gennemførelse nødvendige aftaler.

2. Forordningen skal indeholde en beskrivelse af de typer af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, hvorpå den finder anvendelse, og især skal den angive:

a) hvilke begrænsninger eller bestemmelser aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis må indeholde eller ikke må indeholde;

b) hvilke bestemmelser aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis skal indeholde, eller hvilke øvrige betingelser der skal være opfyldt.

Artikel 2

1. En forordning i medfør af artikel 1 udstedes for et bestemt tidsrum.

2. Den kan ophæves eller ændres, hvis forholdene har ændret sig på et punkt, der har været væsentligt for forordningens udstedelse; i så fald fastsættes der en tilpasningsfrist for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som var omfattet af den oprindelige forordning.

Artikel 3

I en i medfør af artikel 1 udstedt forordning kan det bestemmes, at den gælder med tilbagevirkende kraft for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, for hvilke der på forordningens ikrafttrædelsesdag ville have kunnet afgives en erklæring med tilbagevirkende kraft i henhold til artikel 6 i forordning nr. 17.

Artikel 4

1. I en i medfør af artikel 1 udstedt forordning kan det bestemmes, at forbudet i traktatens artikel 85, stk. 1, i et i forordningen fastsat tidsrum ikke gælder for aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der bestod den 13. marts 1962, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 85, stk. 3,

- hvis de inden seks måneder efter forordningens ikrafttræden ændres på en sådan måde, at de opfylder disse betingelser i overensstemmelse med forordningens bestemmelser, og

- hvis ændringerne meddeles Kommissionen inden udløbet af en i forordningen fastsat frist.

2. For aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som i henhold til artikel 5 i forordning nr. 17 skulle have været anmeldt inden 1. februar 1963, gælder bestemmelserne i stk. 1 kun, såfremt de er blevet anmeldt inden dette tidspunkt.

3. De i medfør af stk. 1 udstedte bestemmelser kan ikke gøres gældende i retssager, som ved ikrafttrædelsen af en i medfør af artikel 1 udstedt forordning er indbragt for domstolene; de kan ej heller gøres gældende til begrundelse af krav om erstatning mod tredjemand.

Artikel 5

Inden Kommissionen udsteder en forordning, offentliggør den udkastet til forordning for at give alle interesserede personer og organisationer lejlighed til inden en bestemt tidsfrist, som Kommissionen fastsætter til mindst en måned, at meddele den deres bemærkninger.

Artikel 6

1. Kommissionen rådfører sig med Det rådgivende udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål

a) inden den offentliggør et udkast til forordning,

b) inden den udsteder en forordning.

2. Bestemmelserne i artikel 10, stk. 5 og 6, i forordning nr. 17, som angår høring af Det rådgivende Udvalg, anvendes tilsvarende, dog således, at fællesmøderne med Kommissionen tidligst afholdes en måned efter indkaldelsens fremsendelse.

Artikel 7

Konstaterer Kommissionen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat eller fra fysiske eller juridiske personer, som godtgør en berettiget interesse, at aftaler, vedtagelser eller former for samordnet praksis, som falder ind under en i medfør af artikel 1

udstedt forordning, i konkrete tilfælde har virkninger, som er uforenelige med de i traktatens artikel 85, stk. 3, nævnte betingelser, kan den, idet den lader fordelen ved anvendelsen af forordningens bestemmelser bortfalde, afgive en erklæring i henhold til artiklerne 6 og 8 i forordning nr. 17, uden at der dertil kræves en anmeldelse i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 17.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1971.

På Rådets vegne

M. PEDINI

Formand